

ни въ ржкописѣтъ и въ които срѣщаме вече руски особености. Изъ сичко са види, че „Послѣсловieto“ и „Синаксарѣтъ“ сж написани именно отъ дякона Григория, който отчасти е подражалъ на текстѣтъ. Остромировото евангелие е не дѣлно (апракосъ), т. е. то е расположено не по евангелистите, а по недѣлите, като са захваща отъ св. пасха. Между текстѣтъ на евангелието е помѣстенъ синаксаръ, т. е. кратки извѣстия за празниците и за свѣтиете, който е расположенъ по недѣлите и по месѣците. Текстѣтъ на това важно евангелие са зема почти отъ сичките слависти за основание при изучаванieto на старо-славянскиятъ езикъ. Да кажеме нѣколко думи и за гладкостята и богатството на старо-бжлгарскиятъ езикъ, на когото е било преведено първоначално свѣщенното писание. Маѣиевски говори за тоя езикъ така: «Като разглѣдаме памѣтниците на черковно-славянскиятъ (старо-бжлгарскиятъ) езикъ и другите славянски нарѣчия, то можеме да кажемъ, че той, като носи на себѣ си слѣди отъ най-сжвршеннѣйшите старовременни езици, какавто е билъ напримѣръ гржцкиятъ, превжзвишава послѣдниятъ въ много отношения. Славянскиятъ езикъ е даже по-богатъ и по-точенъ отъ гржцкиятъ. Тоя езикъ, а особено древниятъ, е билъ благозвученъ и за това, защото носовите звукове сж му даваде такава сжщо произношение, каквото има днесъ деликатниятъ французски езикъ. Преди малко време Економидъ (Ekononides) и Данковски предложиха вопросъ: славянскиятъ езикъ ли са е образоваде по правилата на гржцкиятъ или гржцките нарѣчия сж са образоваде по правилата на славянскиятъ? Ние нѣма да сбжркаме, ако кажеме, че славянските нарѣчия сж по-богати отъ гржцкиятъ езикъ и по выраженията и по свойствата на езикѣтъ. Шлецеръ е забѣлѣжилъ (въ „Wik-